

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714200137
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714200137.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa v I.rade H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, XXX XX B., štátny občan SR, navrhovateľky v II.rade B. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, XXX XX B., štátna občianka SR, navrhovateľky v III.rade S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.Š.K. XXXX/XX, XXX XX B., štátna občianka SR proti odporcovi Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653, Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, zast. Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Garbiarska 5.04001, Košice, IČO: 36 863 017 o určenie neplatnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

Súd návrh na určenie, že zmluva o splátkovom úvere č.0305438767 zo dňa 27.8.2010 uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná od samého počiatku, z a m i e t a .

Súd u r č u j e, že mandátna zmluva uzavretá dňa 27.08.2010 medzi odporcom a navrhovateľkou v III.rade je n e p l a t n á .

Súd návrh na určenie, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 27.08.2010, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Zvolen o povolení vkladu V2300/10 zo dňa 27.09.2010-2494/10 uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľkou v III.rade je neplatná od samého počiatku, z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 99,50 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Dňa 10.01.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľov zo dňa 08.01.2014, ktorým sa navrhovatelia domáhali, aby súd určil, že zmluva o splátkovom úvere č. 0305438767 zo dňa 27.08.2010 uzavretá medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a II.rade ako dlžníkmi je neplatná od samého počiatku, tiež aby určil, že Mandátna zmluva zo dňa 27.08.2010 uzavretá medzi odporcom a navrhovateľom v III.rade je neplatná od samého počiatku, taktiež aby súd určil, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 27.08.2010, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Zvolen o povolení vkladu V 2300/10 zo dňa 27.9.2010-2494/10 uzavretá medzi odporcom a navrhovateľom v III.rade je neplatná od samého počiatku a zároveň aby odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľom v I. a II.rade trovy konania súdny poplatok vo výške 99,50 € a navrhovateľovi v II.rade 199 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh zdôvodnili tým, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti jednotlivých klauzúl predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, aj zmluvy ako celku a neplatnosti na ňu nadväzujúcich zmlúv o zriadení záložného práva zo dňa 27.9.2010 a mandátnej zmluvy je daný tým, že navrhovatelia sa ako nerozvážni spotrebiteľia, ktorí uzatvorili neplatné zmluvy potrebujú ubrániť pred konaním odporcu, ktorý si uplatňuje uspokojenie svojej domnejšej pohľadávky z neplatných klauzúl napadnutých zmlúv, postihom majetku navrhovateľky v III.rade na uspokojenie svojej skutočnej a domnejšej pohľadávky bez predchádzajúcej súdnej kontroly formou dobrovoľnej dražby, pričom musí súd navrhovateľom a najmä navrhovateľke v III.rade poskytnúť súdnu ochranu aj v zmysle článku 20 Ústavy SR ako vlastníkov predmetných nehnuteľností pred každým kto by neprímerane a nezákonne zasahoval do jej vlastníckych práv. Taktiež podľa ich názoru majú na podanej veci naliehavý právny záujem lebo podanou žalobou potrebujú dosiahnuť aby sa odporca neobohatil na ich úkor plnením z neprijateľných sankcií v podobe zaťaženia spotrebiteľa úrokom z úroku a nedovoleného úroku z omeškania bez predchádzajúcej súdnej kontroly, v dôsledku možnosti uspokojenia pohľadávky veriteľa formou dobrovoľnej dražby. Naliehavý právny záujem podľa § 80 písm.c) O.s.p. na vydaní požadovaného rozsudku má byť preukázaný aj tým, že postavenie navrhovateľov bez určenia navrhovaného výroku by bolo právne neisté, nakoľko názor účastníkov sporového konania na platnosť napadnutých zmlúv a právo uspokojiť domnelú pohľadávku veriteľa z nedlhu, najmä súčasným pôsobením inštitútu straty výhody splátok, koncentračným účinkom sankcií a neurčito stanoveným postupom výpočtu dlhu a mimosúdnym výkonom záložného práva, zároveň na základe mandátnej zmluvy ako zástupca navrhovateľa v III.rade ako záložcu bez predchádzajúcej súdnej kontroly je rozdielny, v dôsledku čoho odporca proti navrhovateľom a ich majetku postupuje tak ako keby zmluvy a všetky ich klauzuly uzavreté medzi nimi boli platné a svoju pohľadávku spôsobom, ktorej správnosť nemožno preskúmať pre neurčitosť úverovej zmluvy, ktorá pripúšťa nevýdané postupy pri aplikácii sankcií v podobe zaúčtovania anuity splátky úveru na sankcie pokuty a poplatky v presne neurčenom čase, čo umožňuje aby veriteľ dospel vždy k inému výsledku, iba podľa toho kedy premenu sankcií na istinu vykoná. Navrhovatelia trvali na tom, že v konaní vo veci samej o určení, že spotrebiteľská zmluva o splátkovom úvere č. 0305438767 zo dňa 27.8.2010 na sumu 237.900 € je neplatná v zmysle § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka od samého počiatku, má súd postupovať tak, že pri určení neplatnosti zmluvy ako celku a jej jednotlivých klauzúl rozhoduje ex offa aj bez návrhu účastníka a na navrhovateľovi je iba povinnosť súdu predložiť zmluvy na posúdenie, a potom zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorej vklad bol povolený pod č. V 2300/10 zo dňa 27.9.2010-2494/10 nadväzujúca na zmluvu o úvere a na ne nadväzujúca mandátna zmluva sú neplatné zo zákona lebo nemôžu existovať bez hlavného záväzku zriadeného zmluvou o splátkovom úvere. Taktiež navrhovatelia namietali, že pred podpisom si nemali možnosť napadnuté zmluvy prečítať a vzhľadom na tú skutočnosť, že navrhovateľka v III.rade ako záložca zároveň nebola dlžníkom, nemohli zistiť synergické pôsobenie úverovej zmluvy, mandátnej zmluvy a záložnej zmluvy, a preto má byť úlohou súdu aby posúdil, či možno spravodlivo vyžadovať plnenie takýchto zmlúv a či dojednania napadnutých zmlúv požívajú právnu ochranu v zmysle § 3 ods.1 OZ, resp. § 265 Obchodného zákonníka. Taktiež navrhovatelia v I. a II.rade namietali celý rad neurčitých dojednaní napadnutých zmlúv, čo má mať za následok, že napadnuté zmluvy sú zaťažené neodstrániteľnou vadou neurčitosti, čo spôsobuje neplatnosť prejavu ich vôle v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka, a tiež ohľadne vzájomne nevyvážených plnení bez potrebnej reciprocity (najmä dojednania o vysokých pokutách a úrokoch z omeškania, dojednané iba proti navrhovateľom v I.a II.rade bez možnosti pokutovať odporcu ako veriteľa za obdobné porušenie zmluvy) čo nepožíva právnu ochranu v zmysle § 3 ods.1 OZ, resp. § 265 Obchodného zákonníka. Poukázali tiež na teóriu skutočného plnenia dodávateľom, ktorá je najčastejšie spomínaná v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch v zmysle dojednaní podľa bodu 3.2 písm.b), bodu 3.3 VZP, najmä spracovateľský poplatok za poskytnutie 995,78 € a uplatnenia obohatenia v podobe poplatku za vedenie úverového účtu vo výške (90 Sk) 2,99 € a iných poplatkov najmä v zmysle článku II bod 2 záložnej zmluvy, ktorými v napadnutých zmluvách v zmysle Všeobecných zmluvných podmienok (ďalej len „VZP“) zaťažil odporca navrhovateľov za plnenie, ktoré im ako spotrebiteľom nikdy nebolo poskytnuté a slúži výlučne jeho potrebám, v dôsledku čoho úver nebol poskytnutý v deklarovanej výške a neobsahuje pravdivo uvedenú úrokovú sadzbu. Navrhovatelia ďalej namietali, že zmluvy podpisovali v stave nepozornosti vyvolanej odporcom tým, že odporca navrhovateľov zahltil množstvom listín, VZP boli písané drobným písmom, čo malo za následok, že účastníci napadnutých zmlúv nekonali slobodne a vážne, a aj preto je v zmysle § 37 OZ takáto zmluva neplatná pre nedostatok prejavov slobodnej vôle účastníkov, keď títo konali bez poznania veci a v časovom strese, ktorý bol vyvolaný tým, že boli zahltení podpisovaním neprehľadného množstva listín, z ktorých väčšia časť je neplatná lebo bola písaná drobným písmom (VZP). Navrhovatelia tiež namietali, že úver sa má považovať za bezúročný, resp. bez poplatkový,

nakoľko v zmysle článku 4 zákona č.258/2001, ktorý preberal smernicu 87/102 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o RPMN a ak takýto údaj neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Navrhovatelia rovnako namietali techniky účtovania splátok veriteľom v článku 5.2. VZP, najprv na úrok a úrok z omeškania, poplatky a pokuty a v zmysle článku 6.3. a článku 6.4. VZP aj tieto úroky môže odporca účtovnou premenou zmeniť na istinu, čo zaťažuje neurčitým úrokom z omeškania vypočítaným ako úrok z úroku a pokút. Tieto nedovolené a nemorálne techniky účtovania úroku z úroku zaťažujú dlžníka enormným nárastom dlhu zo synergicky pôsobiacich sankcií aj za fiktívne omeškание dlžníka, ktoré vzniká iba v dôsledku účtovných postupov, ktoré má charakter civilno-právnej úžery, navyše s tým, že odporca zneužíva svoju dominanciu nad navrhovateľmi v I. a II.rade. Navrhovatelia za neplatné označili aj dojednanie o tom, že odporca môže na základe splnenia svojvoľne naformulovaných odkladacích podmienok, ktoré nemajú vplyv na výpočet úroku zmeniť úročenie úveru v dôsledku poskytnutia mikropôžičky, na krytie omeškaných splátok v zmysle článku 12, 13, 14 VZP, pričom zároveň vyslovili názor, že napadnutá úverová zmluva je neplatná lebo na zmenu úročenia musia byť splnené odkladacie podmienky, že sa zmenia úroky na bankovom trhu a osobné pomery dlžníka a nie z dôvodov, ktoré svojvoľne naformuloval odporca-dodávateľ výlučne na svoj prospech.

Navrhovatelia tiež poukazyvali nato, že predmety zálohu predstavujú obydlie navrhovateľky v III.rade, a to tak nehnuteľnosť uvedená v časti II článok I bod 1.1. záložnej zmluvy ako i nehnuteľnosť uvedená v časti II článok 1 bod I.2. záložnej zmluvy s tým, že všeobecná hodnota týchto nehnuteľností zistená pre účely dobrovoľnej dražby znaleckým posudkom č.20/2013, resp. znaleckým posudkom č.21/2013 A.. C. J. zo dňa 15.10.2013 stanovená vo výške 149.000 € , resp. 50.600 € nezodpovedá skutočnej cene v mieste a čase. Zároveň však navrhovatelia uviedli, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam je neplatná od samého počiatku, nakoľko všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností aj pri dnešnom poklese cien nehnuteľností prevyšuje o 50 % nad rámec účelu zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo zmluvy o úvere a v čase uzatvorenia zmluvy prevyšovala o 100 %. Cena nehnuteľností dražby mala byť znaleckým posudkom stanovená v rozpore s cenou obvyklou v čase a v mieste, ako aj v rozpore s ustanovením zákona č. 527/2002 Z.z. § 2 a § 12. Okrem toho namietali, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam obsahuje neplatné dojednanie o mandátnej zmluve, neplatne uzatvorenej v zmysle § 566 Obchodného zákonníka, nakoľko sú skonštruované tak, že jednotlivito aj synergicky splnomocňujú odporcu na nedovolené a nemorálne konanie lebo odporca môže vystupovať ako zástupca navrhovateľky v III.rade a záložcov bez ohľadu na ich záujmy, v rozpore s § 22 ods.2 OZ je takéto splnomocnenie neplatné aj pre neodvolateľný charakter splnomocnenia v rozpore s § 33b ods.3 OZ a nedovolené oprávňuje veriteľa aby sám rozhodol o výške svojej pohľadávky a postihu majetku navrhovateľky v III.rade ako záložcu bez predchádzajúcej súdnej kontroly v rozpore s účelom zákona a záujmami splnomocniteľa. Taktiež navrhli, aby okresný súd podal podnet na Ústavný súd SR na preskúmanie súladu zákona č.129/2010 Z.z., konkrétne § 3 s Ústavou SR, keďže podľa ich názoru je tento v rozpore s Ústavou SR, konkrétne s princípom predvídateľnosti a nesprávne aplikuje smernice o ochrane spotrebiteľov, nakoľko nie podľa skutočného obsahu úverového vzťahu, ale iba podľa § 3 povýšil spotrebiteľa do pozície zručného obchodníka rovného skúsenej banke, ktorému nemá patriť ochrana ako spotrebiteľovi, keďže v § 3 sú uvedené prípady, čo nie je spotrebiteľským úverom. Navrhovatelia tiež vyjadrili presvedčenie, že napadnuté zmluvy o splátkovom úvere a na ne nadväzujúce zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam sú neplatné, nakoľko zakladajú značnú nerovnováhu zmluvných vzťahoch a zmluvy sú koncipované tak, že nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, keďže obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky vymedzené v ustanovení § 53 ods. 1 písm.a), k), r) OZ. Navrhovatelia zároveň žiadali, aby súd analogicky rozhodol v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012 sp.zn. 18Co 109/2011, rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 č.k. 10CoE/313/2010, rozhodnutím NS SR 5Cdo 57/2011 zo dňa 19.1.2012, rozhodnutím KS v Prešove z 28.9.2011 č.k. 3Co/3/2011.

V tomto návrhu zo dňa 08.01.2014 navrhovatelia zároveň žiadali, aby súd nariadil predbežné opatrenie, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 15.01.2014 sp.zn. 10C 2/2014-64, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, v zmysle ktorého bol odporca povinný zdržať sa každého konania, ktoré by smerovalo k uspokojovaniu jeho pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č.0305438767 uzatvorenej dňa 27.08.2010, najmä realizáciu záložného práva k nehnuteľnostiam zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 27.8.2010, na základe ktorej bol povolený vklad záložného práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím Správy katastra Zvolen č.V XXXX/XX zo dňa 27.9.2010, a to k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v k.ú. B., obec B., okres B., zapísané na LV č.XXXX a k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v k.ú. B., obec B., okres B., zapísaná na LV č. XXXX, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľky v 3.rade v podiele 1/1-ina,

a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určení neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č.0305438767 zo dňa 27.08.2010, o určení neplatnosti Mandátnej zmluvy zo dňa 27.8.2010 a určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 27.8.2010, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 10C 2/2014. Súd tiež zakázal spoločnosti DRAŽOBNÍK s.r.o., IČO: 36 764 281 nakladať s nehnuteľnosťami zaťaženými záložným právom, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra Zvolen, č.V XXXX/XX zo dňa 27.9.2010, a to s nehnuteľnosťami, ktoré sa nachádzajú v k.ú. B., obec B., okres B., zapísané na LV č. XXXX a s nehnuteľnosťou, ktorá sa nachádza v k.ú. B., obec B., okres B., zapísaná na LV č. XXXX, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľky v 3.rade v podiele 1/1-ina, najmä predmetné nehnuteľnosti dražiť, predat' alebo previesť na tretie osoby, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určení neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 03055438767 zo dňa 27.8.2010, o určení neplatnosti Mandátnej zmluvy zo dňa 27.8.2010 a určení neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 27.8.2010, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 10C 2/2014.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca odvolanie zo dňa 04.02.2014, doručené tunajšiemu súdu dňa 5.2.2014, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.5.2014, sp.zn.16Co/619/2014-87, ktorým bolo uznesenie okresného súdu zo dňa 15.1.2014 potvrdené.

Odporca sa k podanému žalobnému návrhu vyjadril podaním zo dňa 04.12.2014, doručené tunajšiemu súdu dňa 05.12.2014, v ktorom okrem iného uviedol, že na zmluvu o splátkovom úvere č. 03054538767 zo dňa 27.8.2010 (ďalej len „ zmluva o úvere“) nie je možné použiť ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere z dôvodu, že § 1 ods.3 tohto zákona taxatívne uvádza, čo nie je spotrebiteľským úverom. V súdnej veci ide o úver poskytnutý vo vyššej výške ako 75.000 €, účelom ktorého je nadobudnutie alebo zachovania vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti a je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam s lehotou splatnosti viac ako 10 rokov, v dôsledku čoho v zmysle vyššie uvedeného zmluva o úvere nie je spotrebiteľským úverom. Odporca ako veriteľ nemá a nikdy nemal povinnosť uviesť v zmluve údaj o tzv. RPMN a neuvedenie údajov o RPMN nemá za následok predpokladaný v zákone o spotrebiteľských úveroch. Odporca vyjadril názor, že žiadne ustanovenie Zmluvy o úvere neobsahuje neprijateľnú podmienku, ktorá by spôsobila nerovnováhu v zmluvnom postavení zmluvných strán, ale im dáva rovnaké zbrane a možnosti na uplatnenie svojich nárokov. Argumentácia navrhovateľov spočíva len vo všeobecnom konštatovaní, že zmluvné podmienky sú neprijateľné, t.j. podmienky sú v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Navrhovatelia neuvádzajú v čom konkrétne vidia neprijateľnosť zmluvných podmienok a neuvádzajú ani jednu neprijateľnú podmienku uvedenú v ustanovení § 53 OZ kde sú tieto podmienky príkladmo uvedené. Z uvedeného vyplýva, že navrhovatelia riadne neodôvodnili neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktorých sa dovolávajú vo svojom návrhu. Taktiež uviedol, že poplatok za správu úveru bol zrušený od 9.6.2013 novelou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (§ 37 ods.17) a od tohto dátumu ho odporca neuplatňuje. Do 9.6.2013 neexistovala v SR žiadna platná právna norma odôvodňujúca záver o neprijateľnosti poplatku za správu úveru. Odporca dáva do pozornosti, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere postupoval podľa vtedy platnej právnej úpravy a nemohol očakávať, že dôjde k zmene právnej úpravy vo vyššie uvedenom zmysle. Preto je potrebné pri aplikácii zákona pristúpiť ústavne konformným spôsobom tak, aby bolo zohľadnené legitímne očakávanie, ktoré odporca pri uzatváraní zmluvy o úvere vzhľadom na vtedy platnú právnu úpravu mal, resp. mohol mať tak aby nebolo porušené Ústavou garantované právo odporcu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu PL.ÚS 12/05, resp. PL ÚS 3/09. Taktiež poukázali na článok 5 ods.1 písm.i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, podľa ktorého je veriteľ povinný pred uzatvorením zmluvy informovať spotrebiteľa okrem iného aj o poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o úvere a podmienkach, na základe ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť. Dohodu o povinnosti účastníkov zmluvy uhrádzať spracovateľský poplatok nemožno považovať za neprijateľnú podmienku, ani plnenie na jej základe za právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom, pretože v čase uzavretia zmluvy o úvere a ani v súčasnosti takáto podmienka nebola uvedená vo výpočte nekalých podmienok v Prílohe Smernice Rady č.93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zároveň nebola uvedená vo výpočte neprijateľných podmienok v §53 OZ a zároveň nespĺňa pojmové znaky generálnej klauzuly nekalej/neprijateľnej podmienky podľa článku 3 ods.1 Smernice alebo § 53 ods.1 OZ, nakoľko nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Záver o dohodnutí poplatku za správu úveru ako aj spracovateľského poplatku ako neprijateľné zmluvné podmienky je nesprávny, a je v rozpore s platnou právnu úpravou. Odporca sa tiež vyjadril, že podľa jeho názoru žiadne ustanovenie

záložnej zmluvy neobsahuje neprijateľnú podmienku, ktorá by spôsobila nerovnováhu v zmluvnom postavení zmluvných strán. Pokiaľ navrhovatelia tvrdili, že hodnota zálohu je o viac ako 100% vyššia ako výška zabezpečovanej pohľadávky, v tejto súvislosti jednak navrhovatelia neuviedli žiadne ustanovenie zákona, ktoré by mali byť týmto porušené a navyše navrhovatelia ani relevantne nepreukázali (napr. znaleckým posudkom), že by cena zálohu bola vyššia ako je cena uvedená v znaleckých posudkoch č. 20/2013 a 21/2013 vypracovaných A.. J.. Aktuálna výška pohľadávky odporcu je približne 292.000 €, pričom cena zálohu určená znaleckými posudkami predstavuje sumu približne 200.000 €, z čoho je zrejmé, že hodnota zálohu nekryje ani 70 % pohľadávky odporcu zo Zmluvy o úvere. Podľa názoru odporcu z konania navrhovateľov v I.a II.rade vyplýva, že nemajú záujem na dobrovoľnom zaplatení celej pohľadávky odporcu, zabezpečenej záložným právom o čom má svedčiť skutočnosť, že dňa 3.5.2013 (deň mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo zmluvy o úvere) boli v omeškaní s riadnymi splátkami úveru vo výške 23.471,38 € t.j. nesplácali riadne splátky úveru 523 dní. Splátky pohľadávky zo zmluvy o úvere neplatia dodnes, a to aj napriek skutočnosti, že im odporca viackrát umožnil splácať omeškané splátky formou osobitného splátkového kalendára, ktorí odporcovi sami navrhovatelia navrhli, avšak nikdy ho nedodrжали. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam žiadali, aby súd návrh navrhovateľov ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 15.12.2014, na ktoré sa nedostavil žiadny z navrhovateľov, ani odporca s tým, že sa dostavil práv. zástupca odporcu, pričom tak navrhovateľ v I.rade ako i navrhovateľka v II.rade a navrhovateľka v III.rade mali doručenie predvolania na pojednávanie vykazané v súlade s § 47 ods.2 O.s.p., keď zásielky od všetkých 3 navrhovateľov sa na súd vrátili dňa 20.11.2014 s poznámkou „ zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, pričom u všetkých troch navrhovateľov sa neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie zásielky uskutočnil dňa 27.10.2014, opakované doručenie 28.10.2014 a deň uloženia zásielky bol 28.10.2014. Odporca mal tiež doručenie predvolania na pojednávanie vykazané riadne a včas. Právny zástupca odporcu nebol na toto pojednávanie predvolávaný z dôvodu, že až na tomto pojednávaní bola súdu doručená plná moc na zastupovanie odporcu v konaní s tým, že práv. zástupca odporcu napriek nedodržaniu 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania súhlasil s tým, aby súd vo veci v tento deň pojednával. Súd postupoval v súlade s § 101 ods.2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 27.8.2010 z čl.22-23, zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu zo dňa 27.8.2010 z čl. 24-26, oznámenie o dražbe zo dňa 15.11.2013 z čl.27, oznámenie o dražbe značka 137/2013 z čl.28-30, úradný výpis notárskeho centrálného registra dražieb z čl.31, výpis z LV č. XXXX pre k.ú. B. z čl. 32, oznámenie o dražbe zo dňa 15.11.2013 z čl.33, oznámenie o dražbe značka 139/2013 z čl.34-36, úradný výpis notárskeho centrálného registra dražieb z čl. 37, čiastočný výpis LV č. XXXX pre k.ú. B. z čl. 38, návrh na vklad záložného práva z čl.39, rozhodnutie o povolení vkladu zo dňa 27.9.2010 č.vkladu V XXXX/XX z čl.40-41, obchodné podmienky SLSP a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikropodnikateľom z čl.42-53, znalecký posudok č.20/2013 znalca A.. C. J. z čl.54-56, ponuky realitných kancelárií z webových stránok www.zoznam.reality.sk <<http://www.zoznam.reality.sk>>, www.reality.pro <<http://www.reality.pro>> z čl. 60-63 a oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu odporcu, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 27.08.2010 súd zistil, že bola uzavretá medzi odporcom ako bankou a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade ako dlžníkmi, keď predmetom tejto úverovej zmluvy č.0305438767 bolo poskytnutie splátkového úveru na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností bankou dlžníkovi v sume, v mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Dlžníci sa zaviazali za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Výška úveru 237.900 €, druh úveru, úver na bývanie, typ a výška úrokovej sadzby fixná 3 roky 5,09 % ročne, doba fixácie do 27.8.2013, spôsob poskytnutia úveru bezhotovostne, spracovateľský poplatok 995,78 € uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 2,99 € mesačne, výška splátky a splatnosť od prvého čerpania do 30.9.2010 vo výške 1.012,08 € mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, od 27.10.2010 vo výške 1.309,41 € mesačne k 27.dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom), počet splátok 356 od 27.10.2010, konečná splatnosť úveru 27.5.2040, spôsob splácania inkasom z inkasného účtu, účel úveru- splatenie úveru v inej banke štandardným procesom. Dlžníci vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasia s nimi

a zaväzujú sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a úverovými podmienkami Obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKROpodnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžníci ďalej vyhlásili, že boli bankou informovaní o skutočnostiach podľa § 37 ods.2 zákona o bankách.

Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 27.08.2010 súd zistil, že bola uzavretá medzi odporcom ako záložným veriteľom a navrhovateľkou v III.rade ako záložcom, keď predmetom zmluvy o záložnom práve bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcu, v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie jeho pohľadávky a predmetom mandátnej zmluvy bolo udelenie poverení záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Ako zabezpečovaná pohľadávka je tu uvedená pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č.0305438767 zo dňa 27.8.2010 uzatvorené medzi navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade ako dlžníkmi, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver, a ktorú tvorí istina vo výške 237.900 €, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, a tiež sa zabezpečovanou pohľadávkou v zmysle tejto zmluvy rozumie pohľadávka a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním úverovej zmluvy, resp. so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním, rovnako ako pohľadávka a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikne, resp. vznikla v dôsledku alebo v súvislosti s plnením záložného veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Ako záloh sú tu uvedené nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu v k.ú. B., S. B., okres B., zapísané na LV č. XXXX, a to pozemok registra C parc. číslo XXX/X-záhrady, 926/2-zastavané plochy a nádvoria a stavba rodinný dom súp. č. XXXX, postavené na parcele XXX/X, a tiež nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, a to byt nachádzajúci sa v bytovom dome na ul. L..Š. so súp. č. XXXX, vchod I7, I.poschodie, č.bytu X vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 6558/144832, keď záložca vyhlásil, že je v podiele 1/1-ina výlučným vlastníkom zálohu. Na zabezpečenie pohľadávky záložca zriaďuje a záložný veriteľ prijíma záložné právo na záloh. V článku IV tejto zmluvy sa strany dohodli, že ak pohľadávka nebude riadne a včas splácaná, je záložný veriteľ oprávnený začať výkon záložného práva v rámci, ktorého uspokojí svoju pohľadávkou spôsobom dohodnutým vo VOP. V časti III Mandátna zmluva sa strany dohodli, že záložca ako mandant poveruje a zároveň týmto splnomocňuje záložného veriteľa ako mandatára, ktorý je oprávnený toto splnomocnenie preniesť ďalším splnomocnením na 3.osobu aby na jeho účet za odplatu 0,03 € uskutočnil všetky úkony potrebné a nevyhnutné k výkonu záložného práva podľa zmluvy o záložnom práve a aby v jeho mene urobil všetky právne úkony (uzatvorenie kúpnej zmluvy, vyhlásenie súťaže a iné) potrebné na prevod vlastníctva k zálohu na 3.osobu. Záložca ako mandant nie je oprávnený vypovedať mandátnu zmluvu počas trvania pohľadávky a zároveň zmluvné strany týmto vylúčili platnosť ustanovení § 567, § 569, § 570, § 574 a § 575 Obchodného zákonníka. Záložca týmto vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy obsiahnutých v tejto listine, ktorými sú VOP, obchodné podmienky a sadzobník, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely zmlúv obsiahnutých v tejto listine VOP sa rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané záložným veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002 a obchodnými podmienkami. Obchodné podmienky záložného veriteľa pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikropodnikateľom s účinnosťou od 1.7.2007. Záložca ďalej vyhlásil, že bol záložným veriteľom informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods.2 zákona o bankách.

Z obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikropodnikateľom, ktoré nadobudli účinnosť dňa 1.7.2007 súd zistil, že v bode 3.1. je uvedené, že dlžník je povinný banke platiť poplatky dohodnuté v úverovej zmluve ako i poplatky podľa sadzobníka a to podľa zásada v lehotách uvedených v úverovej zmluve, v úverových podmienkach, VOP a sadzobníku. V bode 3.2.b) je uvedené, že ak v úverovej zmluve bol dohodnutý spracovateľský poplatok alebo ak tak určuje sadzobník, dlžník je povinný tento poplatok banke zaplatiť jednorázovo pri prvom poskytnutí úveru alebo tranže, ak bol úver poskytnutý dlžníkovi ako Mikropodnikateľovi, ak v úverovej zmluve nie je uvedené inak. V bode 4.1. je uvedené, že ak v úverovej zmluve bol dohodnutý účel úveru, dlžník nie je oprávnený bez súhlasu banky použiť úver na iný účel ako účel úveru. Dlžník je povinný doručiť banke v lehote na zdokladovanie účelu doklady, ktoré banka považuje čo do výšky a obsahu opodstatnené a pravdivé z hľadiska preukázania účelu úveru. V bode 5.2. je uvedené, že pri splácaní pohľadávky banky došlých súm uhrádzajú sa jednotlivé záväzky dlžníka v tomto poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania

podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru.

Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. B. zo dňa 8.1.2014 súd zistil, že ako parcely registra C sú tu uvedené parcelné č. XXX/X, XXX/X a stavba rodinný dom so súp. číslom XXXX postavená na parcele XXX/X, pričom v časti B je ako vlastník v podiele I/I-ina uvedená navrhovateľka v 3.rade. V poznámke je uvedené začatie výkonu záložného práva záložným veriteľom SLSP a.s. formou dobrovoľnej dražby zapísané dňa 23.7.2013, a tiež oznámenie o konaní dobrovoľnej dražby dražobníkom Dražobník s.r.o., IČO: 36 764 281 zapísané dňa 20.11.2013. V časti C: Ťarchy je uvedené záložné právo k nehnuteľnostiam v prospech SLSP a.s.

Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX zo dňa 18.1.2014 pre k.ú. B. súd zistil, že v časti A je uvedená stavba, bytový dom na ul. Ľ. Š., súp. č. XXXX v časti B je ohľadne bytu č.X na I.posch. vo vchode Z. ako vlastník uvedená navrhovateľka v 3.rade so spoluvlastníckym podielom I/I-ina s tým, že podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu je 6558/144832. V poznámke je uvedené začatie výkonu záložného práva záložným veriteľom SLSP a.s. formou dobrovoľnej dražby zapísané 23.7.2013 a oznámenie o konaní dobrovoľnej dražby dražobníkom Dražobník s.r.o., IČO: 36 764 281 zapísané dňa 20.11.2013. V časti C. Ťarchy je zapísané záložné právo k nehnuteľnosti, byt č.X, č.vchodu Z., I.posch. v bytovom dome v prospech SLSP a.s. z 27.9.2010.

Zo znaleckého posudku č.20/13 zo dňa 15.10.2013 vypracovaného znalkyňou A. C. J. súd zistil, že všeobecná hodnota rodinného domu so súp. č.XXXX ako i pozemkov parc. č. XXX/X a XXX/X spolu po zaokrúhlení je 149.000 €.

Zo znaleckého posudku č. 21/13 zo dňa 15.10.2013 vypracovaného znalkyňou A. C. J. súd zistil, že všeobecná hodnota bytu č.1 na I.posch. v obytnom dome so súp. č. XXXX v k.ú. B., na ul. Ľ.Š. XX bola určená na sumu 50.600 €.

Z ostatných listinných dôkazov, ktoré súd v konaní vykonal zistil, že navrhovateľke v 3.rade boli dňa 15.11.2013 zaslané oznámenia o dražbe na predmetné nehnuteľnosti s tým, že boli oznámené termíny obhliadky týchto nehnuteľností, ktoré je povinná strpieť. Taktiež z oznámení o dražbe značka 137a, 139/2013 súd zistil, že Dražobník s.r.o. určil dátum a čas konania dražieb predmetných nehnuteľností na deň 21.1.2014 s miestom konania notárske spoločenstvo H.. G. L. na X.. R. XX vo B., pričom bolo určené najnižšie podanie na predmetné nehnuteľnosti vo výške 149.000, resp. 50.600 €. Z úradného výpisu z Notárskeho Centrálného registra dražieb bolo zistené, že notárom Mgr. Vojtechom Kavečanským bol vykonaný do notárskeho centrálného registra dražieb zápis dňa 15.11.2013 ohľadne predmetných dražieb. Z návrhu na vklad záložného práva zo dňa 27.8.2010 ako i z rozhodnutia Správy katastra Zvolen zo dňa 27.9.2010 č.vkladu V XXXX/XX súd zistil, že bol povolený vklad záložného práva do katastra nehnuteľností v prospech odporcu ohľadne predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX a LV č.XXXX pre k.ú. B..

Z prednesu právneho zástupcu odporcu na pojednávaní súd zistil, že podľa ich názoru je žaloba zmätočná až v takom rozsahu, že to negatívne ovplyvňuje ich procesné postavenie a sťažuje ich procesnú obranu vo veci. Namietal, že navrhovatelia nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže zo žalobného návrhu je možné vydedukovať, že navrhovatelia tvrdia, že zaplatili buď viac ako zaplatiť mali, resp., že výška ich zostávajúceho dlhu je menšia než tvrdí odporca. To podľa názoru odporcu znamená, že aj keby došlo k vyhoveniu žaloby, postavenie navrhovateľov by sa nezmenilo, pretože odporca by voči navrhovateľom mal stále nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže ani navrhovatelia nespochybujú, že úver bol poskytnutý, a preto navrhovatelia mali a mohli podať žalobu na plnenie, či už sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, resp. žalovať o náhradu škody alebo o neplatnosť dražby. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo 89/2007, ktorej sa NS zaoberal otázkou určenia platnosti, resp. neplatnosti záložnej zmluvy v súvislosti s existenciou, resp. neexistenciou záložného práva, a tiež na rozhodnutie pléna Ústavného súdu SR sp.zn. 23/2014 kde sa ústavný súd zaoberal súladom zákona o dobrovoľných dražbách s Ústavou SR, pričom dospel k záveru, že tento zákon je v súlade s ústavou. Žiadali teda aby súd zamietol žalobu z titulu nepreukázania naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Zároveň namietali fakt, že žaloba má trpieť nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľov, keďže nie všetci navrhovatelia boli účastníkmi všetkých zmlúv, ktorých určenia neplatnosti sa domáhajú, keď navrhovateľ v I.rade a navrhovateľka v II.rade neboli účastníkom Záložnej zmluvy, resp. Mandátnej zmluvy a navrhovateľka v III.rade nebola účastníčkou Úverovej zmluvy. Čo sa týka samotnej žaloby poukázali nato, že návrh bol podaný s odstupom niekoľkých rokov odkedy došlo k uzavretiu predmetných zmlúv s tým, že tieto boli uzavreté na podnet navrhovateľov. Pri uzatvorení týchto právnych úkonov navrhovatelia nikdy nenamietali neplatnosť zmlúv, resp. že by mali obsahovať nejaké neprijateľné zmluvné podmienky, rovnako ani v priebehu trvania zmluvných vzťahov k ničomu takémuto nedošlo, ani v čase, keď sa medzi

účastníkmi riešil splátkový kalendár. Nenamietali, že by tam malo dôjsť k nejakému nátlaku a podobne. Až v čase, keď odporca pristúpil k poslednému možnému riešeniu predmetnej záležitosti formou výkonu dobrovoľnej dražby bola táto žaloba podaná na súd podľa ich názoru s jediným úmyslom sťažiť, resp. úplne zmariť výkon záložného práva zo strany odporcu, pričom majú zato, že takýto výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi. Vyjadril názor, že všetky napadnuté zmluvy sú platné a neobsahujú žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, keď konkrétne v žalobe sa ani nikde neuvádza prečo by mali byť zmluvy neplatné ako celok, a preto majú zato, že navrhovatelia v tomto smere neuniesli bremeno tvrdenia. Poukázali na ustanovenie § 53 ods.5 OZ kde sa hovorí iba o neprijateľnosti zmluvných podmienok, nie neprijateľnosti zmluvy ako takej, a tiež na článok IV ods.2 Smernice 93/13, resp. článku VI ods.1 tejto Smernice, z ktorých jednoznačne vyplýva, že účelom má byť zachovanie platnosti zmluvy ako celku aj v prípade, že by táto obsahovala nejaké neprijateľné zmluvné podmienky. Tiež poukázali na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Perešic pod č. C 453/2010 kde je vyslovený obdobný právny názor. V podanej žalobe nie sú spochybnené žiadne podstatné náležitosti predmetných zmlúv a teda aj keď ony tvrdia, že zmluvy neobsahujú ani žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak by tomu tak aj bolo, rozhodne to nemôže mať vplyv a nemožno to vykladať v tom zmysle, že by z tohto titulu mala byť neplatná celá zmluva ako celok. Pokiaľ ide o záložnú zmluvu tam ani v žalobe nie je uvádzané, že by mala obsahovať nejakú neprijateľnú zmluvnú podmienku a jej neplatnosť je odvodzovaná iba od neplatnosti úverovej zmluvy v tom zmysle, že ak je neplatná úverová zmluva, tak je neplatná aj záložná zmluva. Takýto názor však rozhodne odmietli, nakoľko ako už bolo skôr uvedené, pokiaľ by bolo aj preukázané, že bola úverová zmluva neplatná, odporcovi by vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči navrhovateľom, a to je záväzok v zmysle záložnej zmluvy, ktorý je tiež krytý touto záložnou zmluvou a preto z tohto titulu nie je možné vysloviť neplatnosť záložnej zmluvy ako takej. Pokiaľ ide o mandátnu zmluvu poukázali na ustanovenie § 151m ods.6 OZ kde je vyslovene v zákone uvedené, že pri výkone záložného práva záložný veriteľ koná v mene záložcu a teda aj s poukazom na judikatúru, resp. s poukazom na článok I ods.2 Smernice 93/13 je zrejmé, že pokiaľ sa jedná o zákonné ustanovenie nie je to možné vyložiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto trvali na tom, že aj Mandátna zmluva je platná.

Podľa § 80 písm.c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 22 ods.2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Podľa § 33b ods.3 OZ splnomocniteľ sa nemôže platne vzdať práva plnomocenstvo kedykoľvek odvolať. Podľa § 37 ods.1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 151a OZ záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151b ods.1 veta prvá OZ záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

Podľa § 151b ods.2 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje a záloh.

Podľa § 151m ods.6 OZ pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu.

Podľa § 566 ods.1 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu zato odplatu.

Podľa § 567 ods.1 Obchodného zákonníka mandatár je povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou.

Podľa § 569 Obchodného zákonníka mandatár je povinný odovzdať bez zbytočného odkladu mandantovi veci, ktoré za neho prevzal pri vybavovaní záležitostí.

Podľa § 570 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka mandatár zodpovedá za škodu na veciach prevzatých od mandanta na zariadenie záležitostí a na veciach prevzatých pri zariaďovaní od tretích osôb, ibaže túto škodu nemohol odvrátiť ani pri vynaložení odbornej starostlivosti.

Podľa § 574 ods.1 Obchodného zákonníka mandant môže zmluvu kedykoľvek čiastočne alebo v celom rozsahu vypovedať.

Podľa § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods.9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 52 ods.1 OZ v znení účinnom do 31.5.2014 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom,

Podľa § 52 ods.2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.2 OZ v znení účinnom od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods.1 OZ v znení účinnom do 31.5.2014 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods.3 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2010 spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu.

b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,

c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov,

d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,

e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písm.a) až d) ,

f) úver, ktorého výška je menej ako 100 € a viac ako 75.000 € s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretý v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver. Podľa § 330 ods.2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 566 ods.1 OZ veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Podľa § 566 ods.2 OZ pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 53 ods.4 OZ v znení účinnom do 30.6.2011 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľov je čiastočne dôvodný.

Predmetná žaloba bola určovacou žalobou, súd preto skúmal v I.rade preukázanie naliehavosti právneho záujmu na takomto určení zo strany navrhovateľov, pričom súd vychádzal z toho, že naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva je daný najmä tam, kde by bez takéhoto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa, alebo kde by sa bez takéhoto určenia stalo jeho právne postavenie neistým.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca začal realizovať výkon záložného práva formou predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe, na základe neuhradenia splatnej pohľadávky vzniknutej z titulu predmetnej zmluvy o úvere. Súd preto považoval naliehavý právny záujem navrhovateľov za preukázaný, nakoľko pokiaľ navrhovatelia mali zato, že záložné právo nevzniklo, resp. neexistuje, prípadne že odporca nedisponuje splatnou pohľadávkou voči navrhovateľom, bez požadovaného určenia by bolo ich právne postavenie neisté, resp. by bez takéhoto určenia boli ich práva ohrozené.

Súd sa nestotožnil s právnym názorom odporcu, ktorý prezentoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní, pokiaľ ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľov v tom zmysle, že nie všetci navrhovatelia boli účastníkmi všetkých napádaných zmlúv, keď podľa názoru súdu by bolo neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania aby musel navrhovateľ v I.rade a navrhovateľka v II.rade samostatnou žalobou žalovať určenie neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy a navrhovateľka v III.rade samostatnou žalobou neplatnosť záložnej zmluvy, resp. mandátnej zmluvy.

Súd vychádzal z toho, že medzi odporcom a navrhovateľmi v I. a II.rade bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“ t.j. na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia 3.časti Obchodného zákonníka.

Pokiaľ navrhovatelia namietali neplatnosť zmluvy o úvere a s touto zmluvou súvisiacej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam s poukazom na ustanovenie § 37 OZ a § 39 OZ z dôvodu, že nekonali slobodne, pretože konali bez poznania veci a v časovom strese, ktorý bol vyvolaný tým, že boli zahľtení podpisovaním neprehľadného množstva listín a Všeobecné obchodné podmienky boli písané drobným, nečitateľným písmom, resp. pred podpisom si nemali možnosť napadnuté zmluvy prečítať, čo má byť aj v rozpore s ustanovením § 3 ods.1 OZ, resp. § 265 Obchodného zákonníka, súd tieto skutočnosti nemal nijakým spôsobom preukázané. Hoci dôkazné bremeno je navrhovateľoch, títo sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu na pojednávanie nedostavili bez akéhokoľvek ospravedlnenia s tým, že ani v priebehu konania nepreberali súdne zásielky, a preto súd nemal možnosť formou výsluchu účastníkov nimi tvrdené skutočnosti si žiadnym spôsobom overiť. Súd má zato, že účastník, ktorý je v procesnej pozícii žalujúcej strany by mal mať jednoznačne záujem na plynulom priebehu súdneho konania, v opačnom prípade má znášať dôsledky s tým spojené. Pokiaľ navrhovatelia ďalej namietali neplatnosť predmetných právnych úkonov aj pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ z dôvodu, že sa jedná o civilnoprávnu úžeru, keď navrhovateľka v III.rade pre vysokú mieru ľahkovážnosti zabezpečila ručenie nehnuteľnosťami, ktorých hodnota má byť v zjavnom nepomere k výške skutočne poskytnutého úveru veriteľom, súd sa tiež s týmto tvrdením navrhovateľov nestotožnil, keďže tieto námietky navrhovateľov zostali opäť len v rovine tvrdení a navyše bolo na dlžníkoch, resp. záložcovi aby si zvolil predmet zálohu s tým, že aj z oznámení o dobrovoľnej dražbe nevyplýva, že by zo strany záložného veriteľa došlo následne k podhodnoteniu predmetných nehnuteľností, ktoré sú predmetom zálohu. Pokiaľ ďalej navrhovatelia namietali, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a teda poskytnutý úver má sa považovať za bezúročný a bez poplatkov v súlade s príslušným ustanovením zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd poukazuje na tú skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere spĺňa v sebe viaceré podmienky definované v § 1 ods.3 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorých existencia spôsobuje, že takýto úver sa nepovažuje za spotrebiteľský úver, a preto sa naň zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Pokiaľ ďalej navrhovatelia namietali, že úver nebol poskytnutý vo výške deklarovanej v zmluve, nakoľko dlžníci museli zaplatiť spracovateľský poplatok, ktorý bol uhradený z prostriedkov úveru pri uzatvorení tejto úverovej zmluvy, súd síce mal z vykonaného dokazovania preukázané, že v zmysle úverovej zmluvy bol spracovateľský poplatok vo výške 995,78 € uhradený pri jej uzatvorení z prostriedkov úveru a teda zrejme o túto sumu bola ponížená suma, ktorá bola reálne bezhotovostným prevodom poskytnutá navrhovateľom v I. a II.rade na ich účet ako predmetný úver, čo zároveň malo spôsobiť, že úroková sadzba nebola v zmluve uvedená v správnej výške, súd však zastáva názor, že táto skutočnosť je právne irelevantná v tom zmysle, že je jedno, či bola rovno ponížená o túto čiastku poskytnutá suma

úveru alebo by po jej poskytnutí v neponíženej výške obratom navrhovateľa v I.a II.rade uhradili tento spracovateľský poplatok späť na účet odporcu. Rovnako to platí pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, pričom táto skutočnosť by ju mohla ovplyvniť, ak vôbec, v úplne zanedbateľnom rozsahu, vzhľadom na výšku poskytnutého úveru 237.900 € a výšku spracovateľského poplatku. Pritom výška tak spracovateľského poplatku ako i poplatku za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne bola účastníkom úverovej zmluvy jednoznačne známa pri jej podpise, keďže tieto údaje sa nachádzajú priamo v zmluve, konkrétne v článku I bod 1. Čo sa týka výšky týchto poplatkov, súd nezistil, že by tieto boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, so zásadou poctivého obchodného styku, prípadne že by sa malo jednať o neprijateľné podmienky. Pokiaľ ide o ďalšiu zmluvnú podmienku, ktorá bola nepriamo navrhovateľmi namietaná, výška úroku z úveru, súd mal tiež z vykonaného dokazovania preukázané, že neboli porušené žiadne zákonné ustanovenia, keď táto sadzba riadneho úroku nepresiahla priemerné úrokové miery obchodných bánk v rozhodnom období a počas trvania tohto zmluvného vzťahu nedošlo ani k jej zvýšeniu oproti pôvodne dojednanej výške. Pokiaľ ďalej navrhovateľa namietali techniky účtovania splátok veriteľom, najprv na úrok a úrok z omeškania, resp. poplatky a pokuty a až potom na istinu, súd má jednoznačne zato, že dojednanie zmluvných strán, ktoré malo byť súčasťou všeobecných zmluvných podmienok ako súčasť zmluvy o úvere v tomto zmysle neodporuje žiadnemu zákonnému ustanoveniu, keďže súd je toho názoru, že v tomto prípade nie je možné aplikovať ustanovenia § 566 ods.2 OZ ohľadne čiastočného plnenia, pretože tak ako to vyplýva aj z komentára tohto ustanovenia, čiastočné plnenie sa iba podobá plneniu v splátkach s tým, že pri plnení v splátkach je výška splátok a splatnosť jednotlivých splátok už vopred určená, kým pri čiastočnom plnení to tak nie je, keďže záleží iba na dlžníkovi, či čiastočné plnenie ponúkne, kedy a v akej výške. Pokiaľ teda zmluvné strany si dojednávajú vopred úhradu dlhu v splátkach a určia si na aké pohľadávky bude plnenie zo splátky započítané, nie je dôvod považovať takúto dohodu v rozpore so zákonom. Taktiež pokiaľ navrhovateľa namietali, že odporca v zmysle príslušných ustanovení všeobecných zmluvných podmienok mohol úroky účtovnou premenou zmeniť na istinu, čo následne spôsobuje, že odporca si uplatňuje úrok z úroku, súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS ČR zo dňa 24.03.2004, sp.zn.35Odo 101/2002, z odôvodnenia ktorého vyplýva právny názor, že „podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods.3 OZ platí aj pre obchodnozávazkové vzťahy s tým, že úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods.3 OZ príslušenstvom pohľadávky, pritom právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (napr. úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) nemá veriteľ preto, že ani Občiansky a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, nakoľko ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Zároveň však je tu vyslovený právny názor, že týmto nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa (napr. v medziach zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny, že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané ako civilné plody peňazí a následne potom právo veriteľa požadovať aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že sa takto znovu úročí iba istina a nie príslušenstvo pohľadávky“. Na okraj súd uvádza, že súd vychádzal z tvrdení navrhovateľov pokiaľ ide o obsah VOP, pretože priamo posúdiť ich obsahové znenie nemohol, keďže navrhovateľa tieto VOP, ktoré mali byť súčasťou predmetnej úverovej zmluvy, resp. záložnej zmluvy k žalobnému návrhu nepripojil, ani nedoložil v priebehu konania, avšak súd mal zato, že to v tomto prípade bolo irelevantné, pretože ak tieto VOP aj navrhovateľmi napádané ustanovenia obsahujú, nijako by to nezmenilo rozhodnutie súdu v tejto veci, keďže s týmito skutočnosťami sa súd vyššie uvedeným spôsobom vysporiadal.

Vzhľadom k uvedenému, pokiaľ ide o výrok, ktorým sa navrhovateľa domáhali určenia neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere, súd tento návrh zamietol z dôvodu, že v konaní nebola preukázaná vadnosť jednotlivých ustanovení tejto zmluvy, resp. zmluvy ako celku. Pokiaľ ide o výrok, ktorým sa navrhovateľa domáhali určenia neplatnosti predmetnej záložnej zmluvy, súd tento návrh tiež zamietol a to jednak z dôvodu, že navrhovateľa sa v zásade domáhali určenia neplatnosti tejto zmluvy s poukazom nato, že záväzok z tohto právneho úkonu je akcesoricky vo vzťahu k hlavnému záväzku, ktorým bola zmluva o úvere s tým, že tieto záväzky nemôžu existovať samostatne a právny osud takejto zmluvy a právneho úkonu je spojený s osudom hlavného záväzku, čím potom vyslovenie neplatnosti zmluvy o úvere má automaticky mať za následok aj neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, keďže však súd ohľadom predmetnej úverovej zmluvy nedošiel pri svojom rozhodovaní k takémuto záveru, nemohol súd vyhovieť návrhu navrhovateľov ani v tejto časti, teda ohľadne tohto výroku a zároveň súd ani z iných dôvodov nemal preukázaný záver ohľadne absolútnej neplatnosti tejto zmluvy. Pokiaľ ide o výrok, ktorým navrhovateľa žiadali určiť, že mandátna zmluva spojená so zmluvou o zriadení

záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 27.8.2010 uzavretá medzi odporcom a navrhovateľkou v III.rade je neplatná, súd v tejto časti návrhu navrhovateľov vyhovel, nakoľko poukazuje na ustanovenie § 151m ods.6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého priamo zo zákona koná záložný veriteľ v mene záložcu pri výkone záložného práva, čiže záložný veriteľ je tak priamo zo zákona splnomocnený, napr. aj na predaj zálohu, čo má zásadný význam aj pre tretie osoby, ktoré nadobúdajú záloh s takými účinkami akoby ho nadobudli od vlastníka, čo má za cieľ ochranu tretích osôb, ktoré nadobúdajú záloh na základe dražby alebo iným spôsobom, čiže bez ohľadu na uzavretú mandátnu zmluvu, tieto oprávnenia prináležia záložnému veriteľovi priamo zo zákona počas existencie záložného práva, resp. počas jeho výkonu a to bez skúmania otázky prípadného rozporu záujmov zúčastnených strán. Preto námietky navrhovateľov, pokiaľ namietali platnosť tejto zmluvy s poukazom na nemožnosť vypovedať toto plnomocenstvo zo strany navrhovateľov, resp. z dôvodu vzájomného rozporu záujmov zmluvných strán považoval súd za právne irelevantné. K záveru ohľadne neplatnosti tohto právneho úkonu v zmysle § 39 OZ však súd dospel na základe toho, že v predmetnej mandátnej zmluve zmluvné strany vylúčili platnosť ustanovenia § 567 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je mandatár povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti z odbornou starostlivosťou, v čom súd videl minimálne obchádzanie tak Občianskeho zákonníka, v časti ustanovení upravujúcich záložné právo ako i zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, resp. takýto právny úkon priamo odporuje svojim účelom vyššie uvedeným zákonným predpisom, ktoré poskytujú dlžníkom v pozícii záložcu štandardný stupeň ochrany ich práv a oprávnených záujmov.

Súd nevyhovel návrhu navrhovateľov, aby podal podnet na Ústavný súd SR na preskúmanie súladu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s Ústavou SR, keďže súd nedospel k záveru, že by tu existoval takýto rozpor s ústavou, konkrétne ohľadne § 3 tohto citovaného zákona, v ktorom je definované čo sa nepovažuje za spotrebiteľský úver.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 151 ods.3 O.s.p., v zmysle ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia ods.1 a 2 platia primerane s tým, že lehota 3 pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 2 ods.2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 4 ods.2 písm.za) zákona o súdnych poplatkoch od poplatku sú oslobodení spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Nakoľko navrhovatelia boli oslobodení od poplatkovej povinnosti z celého návrhu a súd v jednom výroku návrhu navrhovateľovi vyhovel, v tejto časti zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok v zákonnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)